

študentski list

Ljubljana, 14. decembra 1966

Letnik XVII

Številka 8

tribuna

Sponsors

the Duke of Bedford
Dr Max Born, Nobel Prize for Physics
Lord Boyd Orr, FRS, Nobel Prize for Peace
Pablo Casals
Danilo Dolci
Her Majesty Queen Elisabeth of the Belgians, deceased
President Kenneth Kaunda
President Ayub Khan
Prime Minister Jawaharlal Nehru, deceased
President Kwame Nkrumah
President Julius Nyerere
Professor Linus Pauling, Nobel Prizes for Chemistry, Peace
President S Radhakrishnan
Vanessa Redgrave
Dr Albert Schweitzer, Nobel Prize for Peace, deceased
His Imperial Majesty Haile Selassie I
President Leopold Senghor
His Royal Highness Prince Norodom Sihanouk

Directors

the Earl Russell, OM, FRS
the Countess Russell
Hamza Afari
Perry Anderson
Robin Blackburn
Ken Coates
Emilia de Antonio
Christopher Farley
Quintin Hoare
David Horowitz
Mark Lane
Dennis Phombeah
Lucien Roy
Ralph Schoenman

3 & 4 Shavers Place, Haymarket
London SW1, England

telephone : Whitehall 4209 & 4200
cables : Russfound London SW1

Bertrand Russell Peace Foundation

23 November, 1966.

Univerzitetni Odbor-Tribuna,
Trg revolucije 1,
Ljubljana,
Yugoslavia.

Dear Friends,

I write to express my gratitude and great pleasure in the courageous support of the international War Crimes Tribunal which you have afforded us. The formation of the Committee in Support of the Tribunal has not only given heart to the members of the Tribunal on whose behalf I write, but demonstrated to the people of Vietnam that the Yugoslav youth really identify with their cause.

The Vietnamese people have endured great persecution and have struggled against overwhelming brutality. It is fitting that the Slovene people, a small people with a rich culture and long history of struggle for independence, should understand and assist the Vietnamese nation in its hour of need.

I take this opportunity to extend my heartfelt greetings through the Slovene students to all Yugoslav youth. We have noted with care what you have achieved and we salute you.

Yours sincerely,

Bertrand Russell

Bertrand Russell
Honorary President
International War Crimes
Tribunal

Univerzitetnemu odboru — Tribuni

Trg revolucije 1,
Ljubljana,
Jugoslavija.

Dragi prijatelji,

pišem vam, da bi vam izrazil svojo hvaležnost in veliko veselje ob vaši pogumni podpori Mednarodnega sodišča za vojne zločine. Ustanovitev Iniciativnega odbora za podporo Sodišču ne pomeni le ljubeznive podpore članov Sodišča, v imenu katerih pišem, ampak izraža tudi resnično privrženost jugoslovanske mladine prizadevanjem vietnamskega ljudstva.

Vietnamsko ljudstvo doživlja veliko nasilje in se bojuje proti neizmerni brutalnosti. Veseli nas, da slovensko ljudstvo, majhen narod z bogato kulturo in z dolgo trajajočim bojem za neodvisnost, lahko razume in podpira vietnamsko ljudstvo v njegovih težkih trenutkih.

Ob tej priložnosti sporočam prek slovenskih študentov svoje prisrčne pozdrave vsej jugoslovanski mladini. Pozorno spremljamo vaše napore in vas pozdravljamo.

vaš vdani

Bertrand Russell
častni predsednik
Mednarodnega sodišča za vojne zločine

FINANSIRANJE TRIBUNE

Pomen, ki ga ima katerikoli študentski list za določeno družbo, se vsaj v primeru Tribune ne odraža v adekvatnem družbenem priznanju. Sredstva za realizacijo družbene vloge, ki jo ima Tribuna, so že nekaj let nazaj mnogo premajhna in se zaradi tega finančna situacija Tribune same vedno bolj zaostruje. Vloga študentskega glasila v visokošolski sredini ne dobiva primerne priznanja niti od republiških organov niti od ustanove, na katero se pisanje nanaša v največji meri in iz katere izhaja — od univerze.

Dosledno uveljavljanje vloge univerze v naši družbi nujno zahteva obstoj študentskih listov, ki že po svojem pristopu ne morejo imeti drugačnega karakterja, kot je univerzitetni; obravnavanje teh problemov je dolžnost študentske organizacije in tudi njenega glasila. Zatorej naj bodo sredstva za izhajanje protivrednost za delo in priznanje potrebnosti.

Tribuna se že nekaj let bori z velikimi težavami pri financiranju, ki ji bodo, kot kaže, onemogočile izhajanje; že zdaj pa resno ogrožajo kontinuirano delo. Ob spoznanju potrebnosti se lahko vprašamo dvojce:

Ali gre za zgrešeno mišljenje, da nam »opozicionalni« listi niso potrebni, ker je Tribuna kritična do deformacij, ki so študentom, ki pišejo, informativno dostopne — torej družbeno-kritični pristop je kljub IV. plenumu še vedno pod anatem in vpliv reforme zadeva celotno področje negospodarstva enako — nimamo dogovorov in razprav, kaj naj ostane in kaj je neracionalno.

Na drugi strani pa so dejstva: v začetku šolskega leta je bil primanjkljaj Tribune približno 5.600.000 Sdin; dotacija republiškega sekretariata za informacije je bila enostransko znižana od 23 na 13 milijonov Sdin; list obsega že tretje leto samo 8 do 12 strani, kar je odločno premalo; honorarji so neprimerno nižji kot kjerkoli drugje.

In še: nikakršnih zagotovil ni, da bo Tribuna v naslednjem proračunskem letu sploh še dobila dotacijo od sekretariata za informacije, niti, da bo univerza v moči, da pokrije praznino iz svojih sredstev. Zveza študentov sredstev za izhajanje lista nima. Le občasno lahko pokrije najnujnejše potrebe.

Obvezna naročnina za študente je nedemokratičen ukrep, ki se ga ne bomo več posluževali. Če vsi študentje plačamo naročnino, lahko izhaja Tribuna en sam semester (v sedanjem obsegu).

Torej je dotacija neogibna. Od kod in kako, to je zdaj vprašanje, ki muči trenutno vse jugoslovanske študentske liste. Bojimo se, da čez eno leto Tribune ne bo več. Stopiti ji treba v akcijo — ne le UO ZSJ, ampak vsi študentje, ki menimo, da je Tribuna potrebna.

Ivo Marenk

KNJIŽNA ZBIRKA TRIBUNA

Problematika, ki jo v zadnjih letnikih poskuša odpirati »Tribuna«, je tako po svojih temeljnih razsežnostih kot po svoji raznovrstnosti nedvoumno in spontano opozorila na neko določeno nezadostnost svojega komunikacijskega medija, torej okvirov, ki jih emejujejo možnosti in obseg študentovskega tedenskega časopisa, kakršen je »Tribuna«. Razsežnosti te problematike segajo od tako imenovanih političnih in moralčnih vprašanj vse do iskanja v smeri globljih in usodnih resnic današnjega slovenskega sveta. Pri tem je seveda treba pomisliti tudi na različne načine, skoz katere se ta problematika izraža. Različni načini izražanja so namreč lahko le do neke mere adekvatni svoji vsebini, saj jih že v osnovi pogotuje časnikarski princip »Tribune«, ki ne dovoljuje niti temeljitejšega in širšega eseja ali proze, ampak je lahko razumljivo naklonjen pretežno feljtonu, kratkemu zapisu, recenziji itn. Pri tem postane seveda jasno, da mora zaradi neadekvatnega izraznega načina doživljati tudi vsebina že v svojem začetku neke posebne deformacije, katerih posledica je npr. goli aktivizem, načelo izrazito političnega, praktičnega in taktičnega mišljenja, kritikizem itn., skratka tisti način mišljenja in delovanja, ki resnico zakriva z učinkom in se zato ne more spraševati po svojih lastnih temeljih in po svojem lastnem smislu, saj lahko ravna zmerom in edinole v skladu z (ne)utemeljenostjo sveta, v katerem se pojavlja.

To pomeni, da smo se znašli v situaciji, ko postajajo časnikarski okviri »Tribune« do neke mere nezadostni (po drugi strani pa postaja nezadostna tudi njihova vsebina) in ko jih je očitno treba razširiti in dopolniti še z drugim, adekvatnejšim komunikacijskim medijem. Ta medij bi potem seveda — po eni strani — utemeljevala »Tribuna« sama, po drugi strani pa bi s širšim in temeljitejšim izražanjem problematike, ki se dandanes pojavlja pri nas, recipročno omogočal tudi »Tribuna« tako, da bi pomen svojega izpovedovanja in izražanja ne iskal več v učinku in po aktivistični poti; ampak predvsem se oziral po globalnih in temeljnih resnicah današnjega slovenskega sveta. Te resnice so lahko potemtakem tudi edino merilo novega komunikativnega medija pri »Tribuni«, saj je mogoče edinole v njih iskati tudi njegov smisel.

Ob slovenskem študentovskem časopisu se namreč ustanavlja posebna edicija, ki bo v knjižni obliki objavljala literarna in publicistična dela tistih mladih avtorjev, ki jih prizadeva zgoraj opisana stiska. S tem se nedvomno odpira možnost za zadovoljitev nekaterih živih potreb med sodobno mlado inteligenco, ki želi kar najbolj polno posegati v sodobno kulturno dogajanje pri nas in to na podlagi konkretnega dela, ne pa na osnovi apriornega hotenja po spreminjanju sveta, ki se ne uteleša v ustvarjalnem pro-izvajanju, marveč se zadovoljuje z aktivističnim izvajanjem.

Ta edicija je še toliko potrebnejša zategadelj, ker je struktura našega založništva dandanes takšna, da z vsemi svojimi mehanizmi, direktorji in ogromno administracijsko aparaturo postajajo same sebi balast in seveda še v večji meri balast za slovensko knjigo, ki se mora v takšnih institucijah potegovati za milost, čeprav je na dlani, da ji dostikrat takšna milost ni potrebna. Iz sedanje zagatne ekonomske situacije se slovenske založbe rešujejo na ta način, da reducirajo izdajanje izvornih knjig, češ da so zvečine sufcitne in s tem je stvar za njih očitno opravljena. To pa pomeni, da so se te založbe odpovedale svoji osnovni nalogi: širiti slovensko knjigo.

Glede na vsa ta na kratko navržena in seveda pomanjkljivo opisana dejstva je potreba po živi in gibčni ediciji prav danes večja in intenzivnejša, kot je bila kdajkoli. Knjižna edicija TRIBUNA, ki se ustanavlja iz te potrebe, bo skušala tvorno in učinkovito sodelovati pri oblikovanju slovenske kulture, zlasti tistega njenega dela, ki bi bil sicer zaradi že opisanega stanja v našem založništvu prisiljen životartiti in se ne bi mogel vključevati v slovenski prostor s tisto intenzivnostjo in vitaliteto, ki jo nosi s seboj. Pri tem je seveda razumljivo, da si edicija ne lasti nikakršnih vzgojitelskih in pedagoških pravic nad avtorji, kot je to npr. po izjavi Marije Vilfanove, direktorice Cankarjeve založbe (»Naši razgledi«, 26. 11. 1966) v navadi pri njeni založbi in bi po njenem mnenju moralo biti tudi drugod. Naš namen je skromnejši. Želimo omogočiti, da se slovenska mlada inteligenca polneje izraža, kot bi se na straneh časopisov in revij, se pravi, da ima tista resnica današnjega sveta, ki jo izpričuje, njeno delo tako čim ustrežnejšo možnost objektivizacije.

Vsekakor se bo dejanska resnica omenjenih prizadevanj lahko pokazala šele iz vsebine knjig, ki bodo izšle v ediciji TRIBUNA.

Nadaljevanje na 2. strani.

